

НАРОДЖЕНИ ВІЛЬНИМИ

№ 115

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Про головне

Міноборони розглядає вісім сценаріїв застосування ЗС України

Ймовірні сценарії виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру на середню та довгострокову перспективу розглядають в рамках проведення оборонного огляду.

Про це йшлося у доповіді під час проведення засідання Міжвідомчої робочої групи 11 липня.

У Міністерстві оборони зазначають, що чотири з восьми сценаріїв передбачають реальний захист суверенітету та територіальної цілісності України. Найбільш небезпечним сценарієм вважається повномасштабне застосування воєнної сили Росією проти України з метою зміни державного устрою та конституційного ладу або для зміни військово-політичного керівництва.

Другим за небезпечною сценарієм, на думку військових фахівців, є збройний конфлікт всередині України, який створено та підтримується ззовні. Третім за небезпекою сценарієм є втягування України у збройний конфлікт, а четвертим – прикордонний

збройний конфлікт. При цьому останній може бути лише створенням приводу для проведення проти України масштабної воєнної операції.

При цьому у Міноборони вже приступили до створення об'єднаної оперативної концепції застосування ЗСУ, яка має бути готова через декілька місяців.

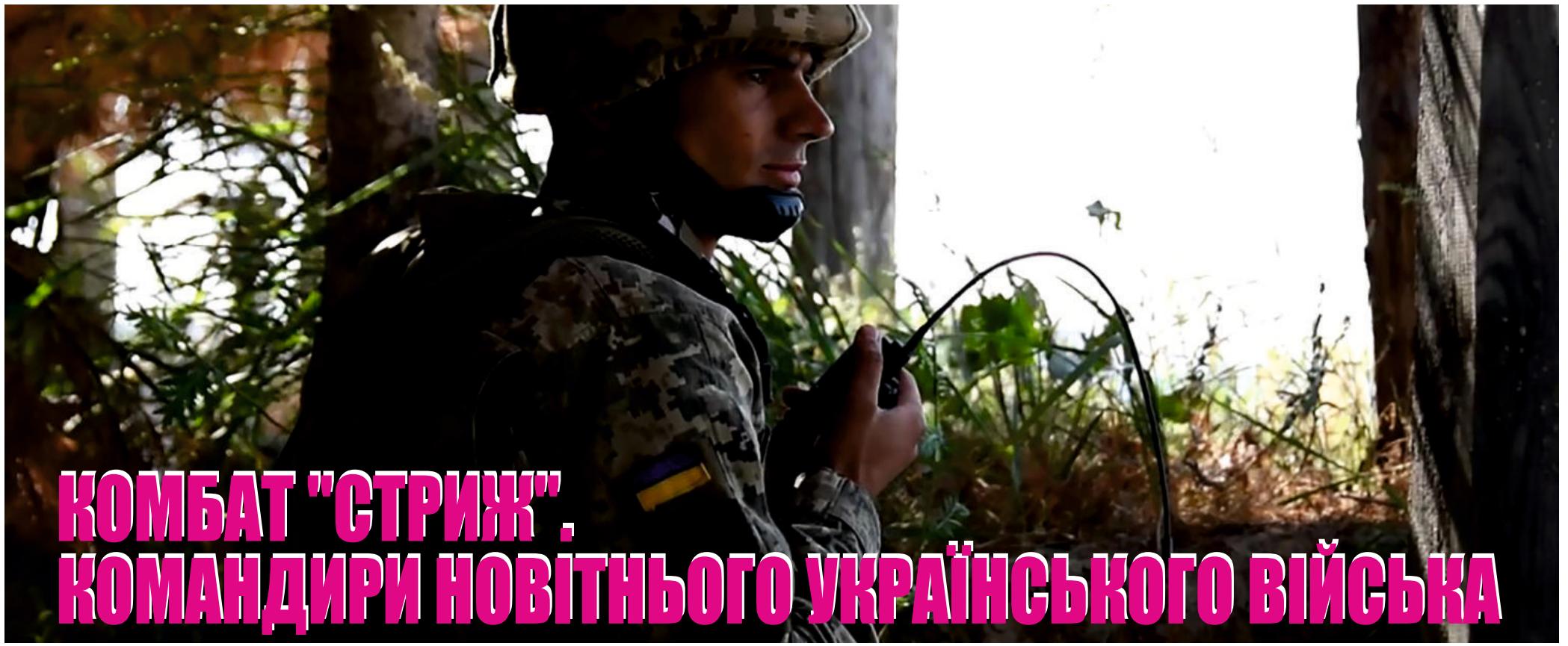
Під час засідання члени Міжвідомчої робочої групи обговорили та погодили документ «Майбутнє безпекове середовище 2030: стратегічне бачення (попередній опис)», який є результатом роботи виконання першого завдання основного етапу оборонного огляду.

Голова Міжвідомчої робочої групи – перший заступник Міністра оборони Іван Руснак зазначив, що з 15 липня 2019 року розпочинається виконання другого та третього завдань основного етапу оборонного огляду, а саме: огляд спроможностей за їх функціональними групами спроможностей та планування сил.

У ході виконання цих завдань передбачається уточнення складу та змісту функціональних груп спроможностей, формування Єдиного переліку (каталогу) спроможностей Міністерства оборони, Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

З цією метою сплановано виконання таких заходів: визначення вимог до спроможностей сил оборони; уточнення необхідних спільних оборонних спроможностей сил оборони за імовірними сценаріями їх застосування, розвиток яких потребує планування на середньота довгострокову перспективи і формування їх переліку; визначення недостатніх спроможностей, які підлягають створенню, а також існуючих спроможностей, які необхідно розвивати; визначення надлишкових спроможностей, від яких необхідно позбавитись з метою вивільнення ресурсів.

Вони захищають Україну

КОМБАТ "СТРИЖ". КОМАНДИРИ НОВІТНЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Назвати 25-річного комбата "молодим командиром" спаде на думку хіба що людині, яка не знає "Стрижа" та його бойовий шлях. Прийшовши в бригаду навесні 2015 безвусим лейтенантом, Роман за ці п'ять років встиг повоювати скрізь, де вели тяжкі бої Чорні запорожці: під Богданівкою і Новотроїцьким, в Авдіївській "промці" і на Світлодарці. Встиг навіть отримати кілька нагород, серед яких Орден Богдана Хмельницького III ступеню та найвище народне звання "Народний Герой України", за утримання позиції "Орел" взимку 2017 року.

Перша його позиція була в диких степах поблизу Волновахи, між українською Богданівкою і окупованим Петрівським, де молодий комвзвіда зарекомендував себе добре навченим, талановитим командиром. Вже там журналісти почали знімати сюжети про бойовий шлях майбутнього комбата. Після переведення до першого батальону "Стриж" очолює роту, разом з якою бере участь у захопленні і утриманні териконів довкола Докучаєвська: тоді низка успішних дій кількох підрозділів бригади привела до того, що противник, побачивши себе в напівоточенні, почав в паніці втікати з окупованого ним міста!

Ретельний, уважний, в'їдливий, принциповий офіцер викликав повагу у

командирів і підлеглих. Коли командування почало формувати зведений батальон для участі в міжнародних навчаннях Rapid Trident, Роману без вагань доручили керівництво штабом батальону. Командував батальоном на той час підполковник Олександр Вдовиченко, заступником у нього був капітан Андрій Кизило - той самий, який згодом, в січні 2017 року здійснить успішне захоплення ворожих позицій під Авдіївкою і на чию честь ті позиції будуть названі його іменем. В той чорний день 29 січня, коли "Орел", здійснивши найбільший подвиг свого життя, в результаті влучання в бліндаж ворожого снаряду разом з двома своїми побратимами перейшов у Небесний Батальон, Роман за наказом командира батальону змінив полеглого капітана Кизила на його посту. Капітан Дармограй безпосередньо очолив оборону даного укріпрайону і разом з вірними друзями, такими ж молодими офіцерами Андрієм Верхоглядом та Василем Тарасюком продовжував битися з ворогом доти, доки противник не змирився із втратою своєї позиції.

Після Авдіївки, в якості заступника командира батальону "Стриж" провоював рік в районі Світлодарської дуги. Під час виходу бригади на ротацію командування запропонувало молодому капітану

очолити батальон - той самий, в який п'ять років тому Роман прийшов молодим офіцером, випускником Львівської Академії Сухопутних Військ. Коло замкнулося.

"Кислий, Кислий, я Стриж, доповісти обстановку!" - командує Роман в рацію. Зосереджено вислухавши доповідь, приймає рішення і віддає команди. "Не заважайте, не до вас зараз", - з досадою кидає журналістам: зараз в його руках, як у вправного диригента, весь "оркестр" гучних сурм у вигляді піхоти, мінометних підрозділів, бронемашин та інших підрозділів. Погляд гострий, уважний; рухи вивірені; команди чіткі й продумані. На війні мужніють швидко, набагато швидше, ніж в цивільному житті...

У військових вищах відлунали випускні, і невдовзі наші військові підрозділи поповняться новими молодими офіцерами. Маємо певність, що вони так само швидко наберуться досвіду і, підкріпивши набуту теорію практикою, стануть в ряд з бойовими офіцерами, такими як майор Дармограй, капітан Верхогляд та інші достойні командири оновлених Збройних Сил України.

<http://pivnich.org.ua>

Роман на псевдо «Гроза» виконує обов'язки командира роти одного з підрозділів на передових позиціях в Мар'їнці. В 2014 році він почав їздити на фронт волонтером та добровольцем. В 2016 році підписав контракт спочатку в 131 окремому розвідувальному батальоні, а відвоювавши півтора року в цьому підрозділі, вирішив перейти до лав Королівської бригади. Адже, з його слів, він дійсно вважає її однією з найкращих та боєздатніх частин в ЗС України.

— «Минулого року наша бригада зайняла село Південне, що під Горлівкою», - згадує Роман. Та ротація багато чому його навчила:

— «Коли ми зайняли позиції, почали окопуватися. По нас стріляли, ми відбивалися і робили висновки. Відтоді першою метою для мене стало збереження життя бійців. Я несусь персональну відповідальність за кожного, хто покинув свою сім'ю і пішов на війну. Тому змушену зариватися в землю, маскуватися, робити проти артилерійські блоки. Навчаю їх і сам навчаюся.

Тут потрібно розуміти, що окупанти не заліznі, вони мають проблеми із людьми, зброєю. Проти них весь цивілізований світ. За ними стоїть дика московія, а за нами – український народ».

«Щоб щось вимагати від хлопців, потрібно бути в їхній шкурі. Думати, як вони і ще раз наголошую – бути на крок попереду від них. Не можна кричати до бійців: "будуй окоп" і самому не знати, як його робити. Не можна говорити своїм

войнам: "не вживай алкоголь, воюй", а самому ходити постійно п'яним і сидіти десь при штабі. Саме так зароджується довіра людей. І на цьому має будуватися армія майбутнього» – вважає Роман.

Прес-служба 24 ОМБр

Знати, щоб перемагати

Медіаграмотність, як засіб протидії дезінформації

РЕКОМЕНДАЦІЇ щодо поводження у соціальних мережах

Для забезпечення інформаційної безпеки особового складу військових частин (установ) Збройних Сил України щодо поводження в соціальних мережах рекомендовано:

1. В підрозділах військових частин (установ), у яких відповідно до завдань за призначенням відсутня необхідність роботи особового складу в соціальних мережах, відповідальним адміністраторам обмежити доступ до них.

2. При реєстрації у соціальних мережах не надавати інформацію про себе та своїх рідних і близьких яка може ідентифікувати користувача як військовослужбовця або вказувати на його відношення до ЗСУ (прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, особистий номер телефону, код платника податків, серія та номер паспорта, офіційні електронні поштові скриньки, місце роботи, рід діяльності та інше).

3. Не ідентифікувати себе як учасників груп, які пов'язані з військовими навчальними закладами, військовими частинами, місцями проходження служби (назви військових навчальних закладів та інших учебних установ, номера військових частин, назви військових містечок, полігонів та інше).

4. Обмежити коло знайомств в мережі, які можуть свідчити про належність до військової служби. Не приймати у "друзі" тих людей (користувачів мережі), які вам не знайомі, або у достовірності чиєї особистості маєте сумніви.

5. Особисто, та рекомендувати рідним і близьким не розміщувати фото та відеоматеріали, що дозволяють ідентифікувати користувача як військовослужбовця ЗС

України, прямо або опосередковано викривають склад, стан, місце перебування та переміщення військ (фото на фоні військової техніки, зі зброєю, у формі, на фоні позицій, з товарищами по службі при зброї, відео, де можна почути команди, сигнали та звуки техніки, що рухається, відзняті на позиціях чи у розташуванні підрозділів).

6. Запобігати використовувати у тексті при

користувачів вищезазначеної інформації (п. 2 - 7) видалити її з профілів або видалити акаунти.

9. Періодично очищати історію своїх повідомлень, та просити про це ваших співрозмовників.

10. Налаштювати доступ до особистої інформації на особистій сторінці на максимальне обмеження.

11. Рекомендувати співслужбовцям та рідним використовувати українські

використовуйте особисті відомості для вибору пароля.

14. При прийомі та відкриванні повідомлень, що надійшли по мережі бажано переконатись, що повідомлення було відправлено відомою вам людиною (за телефоном або іншим способом), не відкривати підозрілі повідомлення, а видаляти їх (зловмисники можуть розсилати повідомлення з метою впровадження деструктивного програмного забезпечення та злому облікових записів користувачів).

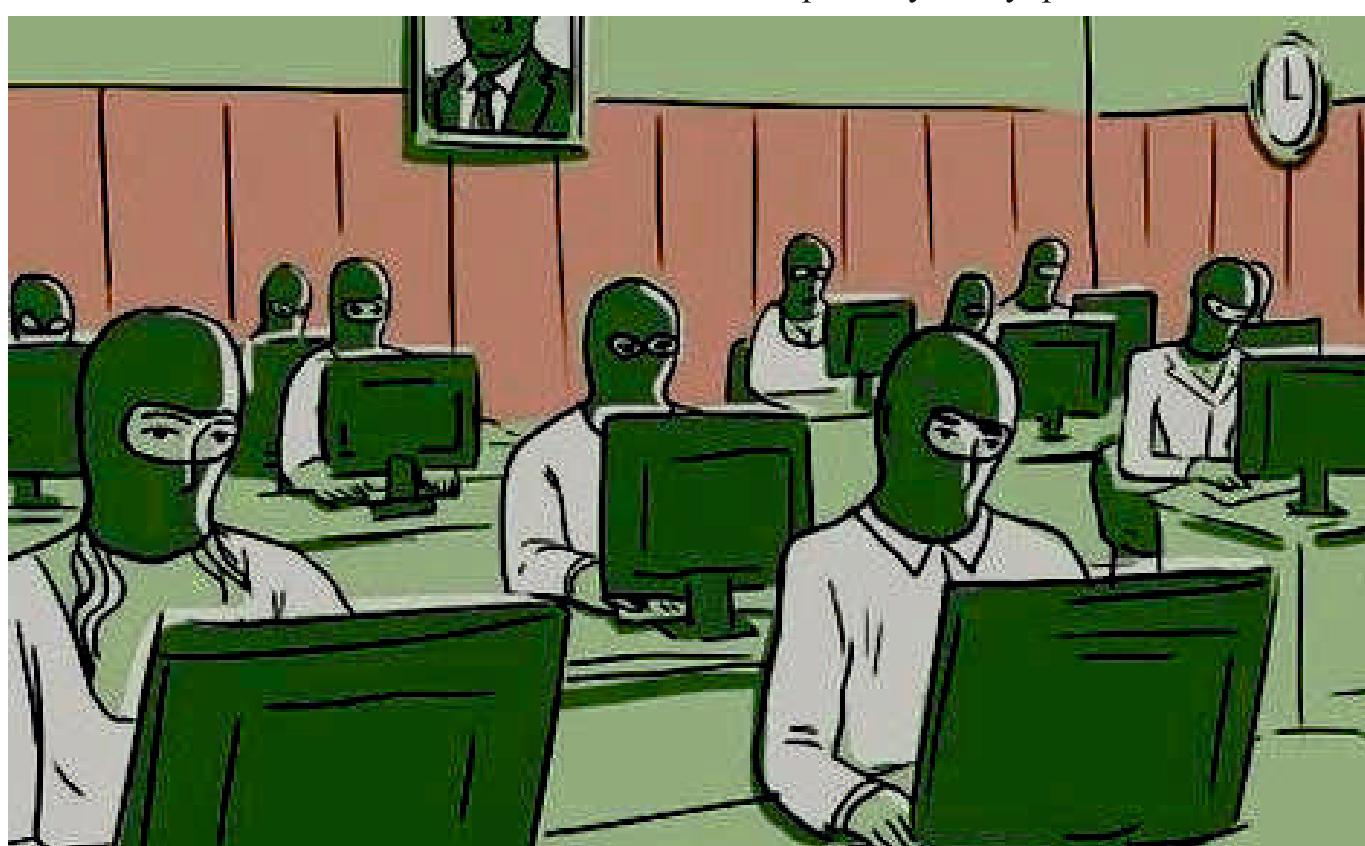
15. При підключення до нової соціальної мережі не розкривайте адреси електронної пошти своїх друзів, не дозволяйте соціальним мережам сканувати адресну книгу вашої скриньки електронної пошти (деякі соцмережі пропонують ввести адрес електронної пошти і пароль щоб визначити наявність в мережі користувачів, з якими ви вже підтримуєте стосунки за допомогою електронної пошти).

16. Не завантажуйте невідомі додатки та доповнення для соціальних мереж, достатньо часто деякі додатки використовуються для викрадення особистих даних.

17. Пам'ятайте, що всі данні які ви опублікували в соціальній мережі не захищенні і можуть бути використані зловмисником, навіть після їх видалення з акаунту.

18. Не користуйтесь ПЕОМ на робочому місці для входження в соціальні мережі. Соціальна мережа є середою для розповсюдження шкідливих та шпигунських програм, що може привести не тільки до зараження ПЕОМ на робочому місці і всієї корпоративної мережі, але і до витоку та втрати інформації.

За матеріалами, наданими Головним управлінням зв'язку та інформаційних систем ГШ ЗС України

коментуванні (додаванні новин до стрічки активності) воєнної термінології, як на своїй сторінці, так і у групах та на сторінках дружів (не називати військових звань, посад, завдань, команд, сигналів, координат розташування, назв техніки та зброєння).

7. В процесі спілкування не повідомляти подробиць про місце свого перебування, виконання завдання, обставини життя, пов'язані з військовою службою, планах на найближчий час, майбутніми поїздками (координати, назви населених пунктів, тип будівель, їх місцеположення відносно відомих, стан забезпеченості майном, зброєю, харчуванням, медикаментами, стан здоров'я, номера потягів і літаків, маршрути руху).

8. У разі наявності в існуючих профілях

соціальні мережі.

12. Будьте обережними під час переходу за посиланнями, які ви отримуєте від інших користувачів мережі або друзів. Необхідно впевнитися що посилання яке надіслане веде на безпечний або знайомий вам ресурс.

13. Контролюйте інформацію про себе та своїх рідних, яку ви розміщуєте. Зловмисники використовують для злому облікових записів користувачів функцію відновлення паролю "Забули пароль" на сторінці входу в обліковий запис. Відповідь на таємне питання (рідне місто, дата Вашого народження, дівоче прізвище матері та інше) можливо легко знайти у відомостях, які ви публікували. Тому при установці паролю робіть його складним а таємні питання визначайте самостійно. Не

Русские опять кинули народ "ДНР"

После того, как русские пришли на Донбасс и оккупировали часть Донецкой и Луганской областей настало время безбиндерщины. Правда, кроме того, что биндер как бы нема, с нормальной работой на Донбассе стало плохо - средняя зряплата в Донецке 100-150 \$ в месяц или 3-5 \$ в день.

Но есть и хорошие новости - на русском можно разговаривать сутками, а не то что раньше: уже не нужно убегать и скрываться от мовного патруля, заставлять свою духовную челюсть говорить проклятое слово "палянища" +исчезли виселицы для русскоговорящих с улиц города.

Одним словом, не жизнь, а сплошной рай в раю.

Только холодильник пустой, ибо без биндер в Донецке стало ну ооочень плохо с работой. Не все в оккупации хотят жить как рабы и батрачить за африканские зарплаты ради того, чтобы у пушилина пузо стало больше, поэтому многие едут на заработки.

И часть людей таки едет в РФ за ржублями, мотивируя это тем, что там же рюцкие не кинут братьев по изыку, они же православные и все такое. Только реалии заработка на России в основном печальны и предсказуемы - гастарбайтеров в основном люто кидают на бабло и по#ер що челюсть у них тоже русскоговорящая. Ща расскажу на примере своих знакомых що такое заработка в РФ.

Дано: муж и жена пенсионного возраста, которые решили заработать доху денюх. Здоровье у пенсионеров как у космонавтов, поэтому для них работать в рабских условиях не является проблемой [они СССР пережили, если що].

Поехали гастарбайтеры на заработка в Ставропольский край, ибо пообещали им по целых 25 тысяч фублев, что для жителей оккупированных почти как 250 миллионов в месяц. Работу нашли в тырнете, тетка-работодатель по телефону клялась и божилась що люди и зарабатывают, и особо убиваться не будут на уборке ягод[вишнен, черешен и т. д].

Но все оказалось немножко не так как обещали. Ну, то есть наоборот. Сначала под предлогом оформления документов в ФМС РФ в приказном порядке сказали всем сдать паспорта. Потом начались будни: работали люди по 14-15 часов в день, как рабы

под присмотром и щоб никто не сожрал не дай бог хоть одну ягоду. Но были и хорошие новости: 99% работников были с оккупированных родом, можно было спокойно разговаривать на русском и креститься до потери пульса.

Правда, на этом хорошие новости заканчиваются, ибо кормили гастарбайтеров когда аналогом баланды, а когда супами из гнилых продуктов. Интересно то, что пенсионеры к такому питанию привыкли еще при совке, а вот у молодежи желудки не всегда выдерживали такой рацион.

Но что делать гастарбайтерам? Надо терпеть, ибо на оккупированном РФ Донбассе таких денег не заработкаешь. Одним словом, работали люди по 14 часов, норма сбора ягоды - минимум 50 кг с человека за смену. Отдельным бонусом для дыньрийцев и лыньрийцев была ванная [нано-тазик] и то, что каждый день на работу они ходили 3 км туда и 3 км обратно [авто для подвоза рабов никто не выделил].

Но и это можно стерпеть, если денег хотеть заработать очень сильно, верно? Поэтому батраки ишачили как проклятые с марта месяца по июль и не жаловались. Правда, первая зряплата была немножко не 25 тысяч, а 10, мол потом отдадут. Вторая зарплата обрадовала гастарбайтеров тоже: вместо 35 тысяч фублев дали 2 тыс и сказали що все будет хорошо.

И холопы поверили, ведь русские не врут и не могут кинуть своих людей [наверное]. Батраки продолжили батрачить и ждать много-много денюг. Уставали

они сильно, ведь владелец садов не давал ни одной тачки, все ягоды таскались в ящиках и в ведрах к авто+вечером после работы нужно было топать пешком 3 км до временного жилья. Но денег хотелось. Очень.

За май месяц денег не дали гастарбайтерам вообще. За июль тоже, ибо сказали що нема продаж и надо потерпеть. Начался июль месяц и ... Снова денег нет, терпите терпилы. Правда, терпилы оказались не особо терпилами: гастарбайтеры не вышли на работу, тупо отказались что либо делать пока денег не отдадут.

Усмирять наглых недорослов приехал сам владелец садов, который разговаривал на русском. Приехав на своем православном лексусе, насяльника выдал прекрасный спич рабам, мол вы, холопы, я смотрю ах#ели. Я за вас по 10 тыс фублей отдал за каждого, чтоб вы ишачили, а не забастовки устраивали. Гастарбайтеры в ответ послали нах#ий русскоговорящего на русском. Правда, насяльника выдвинул ультиматум рабам: или вы продолжаете ишачить, или я вам паспорта не отдаю+позвоню в ФМС РФ, чтоб вас депортировали нах отсюда.

Но и это не убедило дыньрийцев и лыньрийцев работать нахаляву - местный царек был послан в грубой форме и рабы тупо отказались батрачить. Аднака... Внизапнааа... Через двое суток прилетели маски-шоу [ФМС РФ] к рабам на работу и помогли не работать больше бесплатно - всех гастарбайтеров тупо депортировали с территории РФ и поставили печать в

паспортах с запретом въезда на территорию немытой сроком на 5 лет.

В итоге, любители заработать рублей у русскоговорящих пересчитали сколько они же заработали за 4 полных месяца - аж по 12 тыщов фублев на руло. Если взять недуховный калькулятор, то легко посчитать, что аж по 50\$ в месяц обошлась рабочая сила владельцу садов. Слышите крики? Это толпы людей из Тернопольской области бегут на заработки, ведь такое бабло заработать хотят все.

Неее, на этом история не заканчивается. Обиженные дыньрийцы и лыньрийцы потопали в местные типы смешные прокуратуры жаловаться, мол кинули нас братья по русскоговорящей челюсти+ начали звонить тетке, которая им обещала золотые горы. Правда, как "прокуратура" дрынды, так и "прокуратура" лыныры дела закрыли через неделю, а человек, который помог устроиться в рабство недорослам в Ставропольском крае, объяснила гастарбайтерам, что если те не забудут ее номер, то у них есть все шансы оказаться на подвалах в качестве диверсантов СБУ. Конец истории.

Мораль. Русские своих не кидают. Даже русскоговорящих. Даже недорослов.

P.S. Хочешь помочь русскому мальчику приехать домой в гробу с Донбасса? Это просто - инструкции на сайте <http://hunta.in.ua/>

Фашук Донецкий